

Projekt

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W TARNOBREGU**

z dnia 2024 r.

w sprawie ustanowienia dnia 7 marca, rocznicę nadania praw miejskich - Świętem Miasta Tarnobrzega

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 i 721) Rada Miejska w Tarnobregu uchwala, co następuje:

- § 1. Tarnobrzeg otrzymał prawa miejskie dnia 7 marca 1330 roku. Rada Miejska w Tarnobregu, uznając że nadanie praw miejskich to najważniejsza data w historii miasta - ustanawia dzień 7 marca, rocznicę nadania praw miejskich - Świętem Miasta Tarnobrzega
- § 2. W tym dniu oddajemy hołd założycielowi miasta, kasztelanowi krakowskiemu Spycimirowi Leliwici oraz dziełu Jego życia. Oddajemy również hołd kolejnym pokoleniom mieszkańców Tarnobrzega którzy budowali i rozwijali gród Leliwitów.
- § 3. Corocznie 7 marca w dniu Święta Miasta Tarnobrzega, obchody winny być w sposób szczególny podkreślone:
1. Odbyciem uroczystej sesji Rady Miejskiej w Tarnobregu podczas której będą wręczone nagrody, wyróżnienia i inne tytuły honorowe.
 2. Obchody powinny być wzbogacone wydarzeniami kulturalnymi, edukacyjnymi i sportowymi, w których uczestniczyłyby jak najliczniej różne środowiska, tak aby Święto Miasta Tarnobrzega było lekcją regionalnej historii, kształtowaniem postaw patriotycznych mieszkańców Tarnobrzega oraz aby łączyło się z poczuciem dumy z dokonań naszych przodków.
- § 5. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Tarnobrzega.
- § 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Ryszard Szotki
Henryk Łabędzi
Krzysztof Podkościelny
Sebastian Stepek
Agnieszka Damiętarczyk
Michał Zbigniew

Małgorzata Fekal
Dominik Gondek
Krzysztof Alenczyński
Patrycja Szwed
Janina Ciwina
Krzysztof
Krzysztof
Edyta Kowalska
Janina

Przewodniczący Rady Miejskiej
w Tarnobregu
Małgorzata Mękal

Strona 1

UZASADNIENIE
do projektu uchwały w sprawie ustanowienia dnia 7 marca Świętem Miasta Tarnowa –
rocznicę nadania praw miejskich

W IX w. w odległości 3 km na południe od centrum dzisiejszego Tarnowa powstał gród słowiański o powierzchni ponad 20 hektarów, otoczony umocnieniami w formie wysokich wałów ziemnych. Funkcjonował on do początku XI w. Pod koniec XI w. opuszczony już gród przekazano Benedyktynom z Tyńca, którzy w jednej z osad przygodowych założyli wieś Tarnów (dzisiaj Tarnowiec) wzmiankowaną po raz pierwszy w 1124 r. W niej powstał pierwszy tarnowski kościół parafialny pod wezwaniem św. Marcina.

W 2 połowie XIII w. w miejscu dzisiejszego miasta Tarnowa powstała wieś o tej samej nazwie. Była ona własnością rycerską. Pierwsza wzmianka o niej pochodzi z 1309 r. W 1327 r. jako Tarnów Wielki stała się w całości własnością Spycimira, wojewody krakowskiego. W 1328 r. Spycimir otrzymał od króla Władysława Łokietka sąsiadujący z Tarnowem Wielkim Tarnów Mały czyli dzisiejszy Tarnowiec.

Kronikarz Jan Długosz wywodzi nazwę miasta Tarnów od krzewów tarniny porastających Górę św. Marcina.

Spycimir herbu Leliwa - założyciel Tarnowa. Jego przodkowie wywodzili się ze Śląska lub Łużyc. Spycimir przyłączył się do księcia Władysława Łokietka – króla Polski od 1320 r.- jednoczącego ziemie polskie po rozbiciu dzielnicowym. Bardzo szybko wspinał się po szczeblach urzędniczej drabiny Królestwa Polskiego. W 1312 r. był zaledwie łowczym krakowskim, w 1320 r. był już wojewodą krakowskim, a w 1331 r. mianowany został kasztelanem krakowskim, czyli najwyższym świeckim urzędnikiem w Królestwie.

W służbie kolejnego króla Polski Kazimierza Wielkiego wypełniał ważne misje dyplomatyczne. Na Górze św. Marcina wybudował zamek, który stał się jego główną siedzibą. Oprócz tarnowskich dóbr posiadał także majątki m.in. w Brzesku, Żabnie i Melsztynie. **Zmarł 27 marca 1352 r.** Był protoplastą rodów Tarnowskich, Melsztyńskich i Jarosławskich, które to rody przez kolejne 300 lat odgrywały bardzo ważną rolę w polityce Polski.

Akt lokacyjny miasta Tarnowa – 7 marca 1330 roku. Król Polski Władysław Łokietek postanawia: „... mając na baczaniu liczne usługi i zasługi szlachetnego męża komesa Spycimira wojewody naszego krakowskiego, tak pożyteczne, jak nieprzerwane, a które i w przyszłości za łaską Pańską lożyć będzie, dziedzictwo jego, **Tarnowem** **pospolicie zwane**, z tegoż przyległościami, czyli przysiółkami i wsiami, w jego obwodzie, czyli okręgu, znajdującymi się, z **prawa polskiego na prawo teutońskie miasta naszego Krakowa przenosimy, dając mu zupełną i wolną moc miasto tamże założyć z władzą sądowną w takim dniu, jaki sobie w tygodniu na sądy wybierze....**”

Miasto zostało lokowane na prawie niemieckim. Wyznaczony został rynek wraz z siatką ulic. Miasto przyjęło herb właściciela – **LELIWĘ**. Teren na lokację wybrany został z rozmysłem w pobliżu ważnych szlaków komunikacyjnych. Spycimir sprowadzał osadników, trzebił lasy i zakładał nowe wsie. Budował mury obronne wokół Tarnowa oraz budowle miejskie, kościoły w miastach i wsiach, które powstały z jego woli.

Oddając hold Spycimirowi Leliwice – założycielowi Tarnowa oraz dziełu Jego życia, ustanowienie dnia 7 marca, rocznicę nadania praw miejskich - Świętem Miasta Tarnowa jest w pełni uzasadnione.

Kochan
Krzysztof Wójcik
Tomasz
Krzysztof Wójcik
Jolanta

Agnieszka Janiewicz
Krzysztof Zbigniew
Katarzyna
Dominik Gondek
Krzysztof
Janusz

Ryszard Zgółko
Krzysztof Zgółko
Henryk Falcus
Sebastian Skępek
Pawel Swieczyn
Sebastian
Edyta Kowalska
Gdańsk